

Dankbare herinnering aan

Anna Geertruida Kolkman- Hummelink

weduwe van Willem Kolkman

Ze werd geboren te Zieuwent op 29 december 1912. Ze overleed op 88-jarige leeftijd op 7 april 2001. We deden haar uitgeleide na de uitvaartdienst op 11 april 2001 in de Bonifatiuskerk te Lichtenvoorde. Daarna volgde de crematieplechtigheid in crematorium "Slangen-burg" te Doetinchem.

Moeder zei vaak: Stek'n stok nich wieder a'j spring'n könn't. Moeder was inderdaad altijd zuinig, vanuit de ervaring dat het huishoudgeld met veel moeite en hard werken verdiend moest worden.

Ze kon streng zijn en secuur, maar ze was tegelijk ook sterk bij ieder van ons betrokken. Zo is ze voor ons altijd een fijne moeder geweest. Ook genoot ze van haar klein- en achterkleinkinderen. Maar de laatste tijd kon ze alle drukte niet meer aan.

17 December was een fatale dag in haar leven .

Toen stierf vader met wie ze meer dan 60 jaar gelukkig getrouwd is geweest. Ze miste hem nog elke dag.

Toch probeerde ze nog van het leven te maken wat er aan mogelijkheden inzat. Elke donderdagmiddag werd er gekeurd. En regelmatig luisterde ze naar de kerkradio en volgde ze de Mis via de T.V.

Ook hield ze erg van bloemen. De tuin was alweer gespit met het oog op Pasen: daarvóór- zo was afgesproken- moesten de nieuwe bloemen er in. Verder had ze genoeg aan haar eigen huis. Daar wilde ze blijven wonen tot het einde toe. Zo is het ook gegaan. Rustig is ze thuis ingeslapen, in de vroege morgen van zaterdag 7 april.

" Ieder mot met zien eigen körfken noar de markt, zei moeder vaak. We zijn ervan overtuigd dat O.L. Heer haar zal belonen voor een rijk en verdienstelijk leven. Voor haar en voor vader is bij God de eeuwige Zondag aangebroken, een nooit meer eindigend Paasfeest.

ONZE VADER

WEES GEGROET

We danken allen van harte die voor onze moeder en oma hebben gezorgd en met ons meeleefden na het overlijden en uitvaart.

De familie Kolkman.